

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годану 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годану 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франка у злату, на по године 10 франка у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упутницом непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Вељу Рамадановићу, к. и. агенту у Котор.
Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 пара за први пут, а за сваки даљи пут по 2 пара, из виших слова еравјерно више.

Власник: Државна Штампарија

Излази суботом

Одговорни уредник: М. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Војног производимо:

у чин пјешадијског потпоручика Милију Бакића, свршеног питомца војничке школе „Харбије“ у Цариграду.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. јуна 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни,
Бригадир, И. Ђуровић с. р.

СТЈЕЧАЈ

За попуњавање празнијех учитељских мјеста у основнијем школама.

Министарство Просвјете и Црквенијех Послова расписује на основу чл. 46. закона о народнијем школама стјечај за попуњавање учитељских мјеста.

А) У западној школској области
празна мјеста:

Бата,
Бјелице,
Бољевићи,
Вилусе,
Горњи Цеклин,
Глухи до,
Грађани,
Горњи Загарач,
Комани,
Комарно,
Крњице,
Микулићи,
Сотонићи,
Трешњево,
Убли Чевски,
Чево,
Шестани,
Градац,
Дражевина,
Релеза,
Грахово,
Подгор,
Додоши,
Дупило,
Мирац,
Цетиње (женско одјељење).

Б) У источној школској области
празна мјеста:

Бежијово,
Бијело Поље,
Влизно,
Братоножићи,
Велика,
Голубовци,
Дрезга,
Медун,
Мијоска,
Момче,
Горња Морача,
Доња Морача,
Ново Село,
Подбишће,
Поља,
Прекобрђе,
Служ,
Ћелија,
Убли,
Штитарица,
Бистрица (приватна школа),
Крња Јела (приватна школа),
Баре Краљске
Влаховићи.

В) У сјеверној школској области
празна мјеста:

Баре Шумановића,
Брезна,
Брезовик,
Борковићи,
Враћеновци,
Врела,
Голија,
Горње Поље,
Гостиље,
Дуга,
Кочани,

Мартинићи,
Недајно,
Острог,
Пишче,
Равно,
Опунта Рудина,
Ускоци,
Црквице,
Црна Гора,
Шавник,
Руданци,
Рудинице,
Богетићи,
Богмилићи,
Брођанац,
Брестица,
Горње Рудине,
Смрдуша,
Буковица,
Велимље,
Данилов Град,
Драговољићи,
Жабљак,
Жупа Никшићка,
Никшић (женска школа),
Павковићи,
Петровићи,
Тепца,
Трепча,
Шаранци.

На овај стјечај могу се јављати стари и привремени учитељи и учитељски заступници, као и учитељски кандидати.

У молби ће сваки назначити разлоге, због којих тражи неко мјесто.

Учитељски заступници и они, који се први пут јављају за службу, дужни су поднијети документа о својој спреми и владању.

Молбе ће се подносити Кр. Министарству Просвјете и Црквенијех Послова до 25. јула о. г. закључно.

Из Канцеларије Министарства Просвјете и Црквенијех Послова ПБр. 2018. 25. јуна 1911. г. Цетиње.

РАСПИС

свима управним властима

Како је ове године колера узела још јачи мах у оним мјестима, у којима је прошле године харала, а нарочито у Италији, гдје се сваки дан све то више шири, па како је било случајева колере чак и у неким мјестима, која су од исте раније била поштеђена, ма да су санитарне мјере вршене по строгим прописима хигијене, то сам нашао за нужно, ради предосторожности од те опасне заразе, а док је томе на врјеме, наредити свим подручним ми управним властима, да се строго придржавају мог Расписа од 21 септембра прошле године, број 7828.

Свим управним властима, пак, а нарочито општинским, ставља се на првом мјесту у дужност, да забрањују употребу незрелог и поквареног воћа и поврћа, рибе и др., и да средствима која им стоје на располагању уништавају све, што би се као штетно и покварено донијело на пазару ради продаје.

У сваком случају, треба савјетовати народ да се чува, да што мање једе воћа, а поврће које употребљава да буде кувано. — Тако исто треба одвраћати народ од пића стајаће воде, од воде која се налази близу баруштина и мочварџа, а најбоље је ако се вода што мање пије, и то по могућности кувана, особито она која се сматра нездравом.

Власти треба строго да обрате пажњу како на чистоћу улица по варошима и других јавних мјеста, тако и на чистоћу станова, обора, стаја и др., било то по варошима или селима, и да нареду да се смеће одстрањује и дубоко закопава у земљу, да би се тим убила свака клица која би могла заразу проузроковати. — Нужнији треба да буду вазда чисти и треба их поливати чешће растопљеном карболном киселином, или посипати незагашеним кречом. — Једном ријечи треба чинити све оно, што се нађе за сходно да се што боље очувамо од ма какве штетне појаве, којом би се колера могла и у нас увући.

Сваког оног, ко би се ма и најмање огријешо о којој наредби, треба строго казнити, а потписани ће наћи начина да се увјери да ли управне власти врше тачно

све, што им је овим и ранијим расписом стављено у дужност.

Бад би се појавио какав био сумњиви случај, т. ј. симптоми блувања, пролива, тробоље и т. д., треба га одмах строго изоловати, т. ј. треба дотичног затворити у његовом стану, тако да код њега нико не смеје ући, нити ко скрај њега изаћи, и наредити лекару да истог прегледа, те се управљати према његовим даљим упутствима. — То су прве радикалне мјере, које се, без обзира на личности, имају предузимати.

За свако пренебрегавање у погледу издавања потребних наређења и предузимања санитарних мјера, као и за сваку немарност у погледу чистоће, биће ми одговорни надлежни фактори.

Наређујем свим управним властима да ме о пријему овог Расписа извјесте.

Број 6475.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Поводом смрти Њ. Ц. В. Књагиње Марије Клотилде; Њеног Величанства бивше краљице португалске Марије Пије и Њ. Ц. В. Велике Књагиње Александре Јосифовне, наређена је дворска корота од дванајест дана.

— Пресв. г. Сређи, архиепископ католички у Скадру, бавио се прошлијех дана у нашој средини. — Том приликом Његово Величанство Краљ Господар примио га је у аудијенцију, те је у почаст истога давата у Двору вечера, на коју су присуствовали још овд. отомански посланик г. Садр-Един беј, г. Исмаил Кемал беј са сином и лични секретар пресв. архиепископа.

Њемачка и Мароко

Одашиљање једног њемачког ратног брода у мароканску луку Агадир, дало је повода јевропској штампи да о томе на дуго и широко изводи разне закључке. — Тај поступак Њемачка оправдава тиме, што су некоје њемачке фирме тражиле њену заштиту услед садашње ситуације у Мароку. — Но поред свега тога, не изгледа да ће поводом те њемачке акције настати озбиљнији заплети, јер Француска не хита да реагира на тај корак Њемачке. Држи се, да ће тек иза повратка предсједника Фалијера и новог министра вањских послова де Селвеса из Низоземске, слиједити одговор на ноту, коју је Њемачка упутила Француској.

То се отезање тумачи, пак, тиме, као да француска влада чека на резултат преговора, који се воде сад између Париза, Лондона и Петрограда. — Њемачки цар међутим кренуо је из Кила на пут на сјеверу. — Изјава енглеске владе која се такође очекује, показати ће ваљда пут, којим ће се кретати даљи дипломатски развој. Расположење је у опште мирољубиво. Француски министар-предсједник изјавио се је спремним да ступи с Њемачком у преговоре, гдје би Италија играла улогу посредника.

Но „Wiener Allg. Zeitung“ доноси вијест из Берлина, која у бољем свијетлу приказује мароканско питање. Према тој вијести Њемачка ће опозвати свој ратни брод из Агадира тек онда, кад Француска посве испразни Мароко, т. ј. кад повуче своје чете не само из Феца и Мекнеза, већ и из Казабланке и других подручја, гдје се Французи налазе још од 1907. године, дакле двије године прије француско-њемачког уговора.

Званични лист, бечког министарства спољних послова, „Фремденблат“, донио је о држању Аустро-Угарске у мароканском питању коминике у ком између осталог стоји:

Аустро-Угарска претходно нема повода, да изађе из своје резерве. Само се по себи

каже, да она симпатично прати посљедни корак њемачке владе, која се код својега потхвата може позвати не само на примјер Француске и Шпањолске, него и на међународно право, што је признато свакој просвијешеној држави, да штити своје држављане, гдјегод пријети погубије њиховој имовини и животу. Њемачка очито иде за тим, да се нетакнуто очувају начела алгесираскога уговора, што су их признале све власти. То би свакако било оно ријешење, које би већ унапред наишло на опште одобравање, ако би мароканско питање услед посљедњих догађаја опет ступило у стадиј јевропске дискусије.

По свему изгледа да је на виду нова мароканска конференција. Како јављају из Париза, Француска, Енглеска, и Русија одговориле у исто врјеме на ноту Њемачке. — Држи се да њихова акција иде за тим, да се сазове нова мароканска конференција. Енглеска је, пак, иступила из њихових редова, те је енглеска влада уложила већ протест противу тога, да Њемачка подигне поморску станицу у Агадир, или на којој другој тачки мароканског приморја, те да се тиме онамо стално учврсти.

Либерални и конзервативни лондонски листови веома озбиљно пишу о новом положају, што је настао услед њемачке акције у Мароку. Један од најугледнијих листова, „Стандард“, за којим стоји веома велики дио јавнога мњења у Енглеској, назријева у поступку Њемачке већ давно прије закључену и помно израђену основу, која би имала утицати на општи политички положај. Као и прије са својом војничком политиком, тако Њемачка намјерава почевши од 1900 својом поморском политиком, да учини несавладљивом своју дипломатију. Њемачка је својом великом војничком силом наметнула Русији своју политику у босанском питању. Сад хоће да по други пут заигра исто коло. Енглеска мора чувати свој властити положај и не смије дозволити, да Њемачка угрожава њезине господарске и стражарске интересе. Ако би Њемачка хтјела освојити коју луку на Атлантском Океану, одмах ће бити крај њемачко-енглеском пријатељству.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Пантеон Словенских радника. Иницијативом професора А. А. Борзенко, установиће се у Одеси, као централној историјској тачки на Словенском југу: „Пантеон Словенских радника“, који ће бити смјештен при „Руском Императорском Обштеству историје и древности“.

Одеса, која игра тако важну улогу у Југословенском животу, јавља се по нашем мишљењу, самом подесном тачком за остварење идеје Александра Александровића. „Пантеон словенских радника“, неће имати страначки карактер, он ће смјестити у себи ликове у опште свих, како мушких, тако и женских радника, који су се посветили идеји уједињења Словена и који су се трудили да се ови ослободе од туђинског ига, а тако и оних Словена, који су посветили свој труд развију науке, вјештина и индустрије.

Редом са ликом Великог цара Ослободитеља, друга и покровитеља Словена, Императора Александра II, који украшава зидове музеја, надати се видјети и лик садашњег царствујућег обожаваог монарха, који учествује у дјелу Словена. Ликови словенског цара и словенских краљева такође су поређани у музеју и на реду за њима имају доћи ликови државних радника, професора, научњака, књижевника, како војених, тако и грађанских лица, који су се трудили на попршту словенског дјела. Свршетком године биће састављена биографија свих оних, чији ликови буду смјештени у музеју.

Адолф Вилбрант. У Росток у је прошиљих дана умро од упале плућа Адолф Вилбрант, многоспомињани њемачки пјесник, драматичар и новелиста, некада директор бечког дворског позоришта, у 74. години. С њиме ишчежава један од највећих идеалиста, који никако не пристају у данашње врјеме. Адолф Вилбрант ро-

дио се је 11. августа 1837. у Росток, од оца професора, те је и сам изучио права, филозофију, умјетност и историју. Од 1859. до 1861. био је новинар у Минхену. те је дошао у најближи додир са Јованом Куглером и Павлом Хајзеом. Ту се је одликовао као писац првих финих веселих игара „Младеначка љубав“, „Сликари“ и т. д. Дошавши у Беч 1871., оженио се је ондје 1873. с много слављеном дворском глумицом Аугустом Баудијус. Године 1881. био је наменован директором Бург-театра у Бечу, те је на том мјесту остао све до године 1887. Тада се је повукао у Росток, гдје је литерарно радио све до своје смрти. Као драматичар написао је у Бечу своје знамените драме: „Грахо, народни трибун“, „Ариа и Месалина“, „Бордано Бруно“, „Роберт Кер“, „Кћерка г. Фафриција“, „Асунта Леони“, „Мајстор из Палмира“, „Савезници“ и „Јоханес Ердман“. Два пут је добио Грилпарцерову, а један пут Шилерову награду. Написао је и више романа.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Министарске вијести. Председник Министарског Савјета, г. д-р Ј. Томановић повратио се са одсуства.

Руски гости. 25. ов. мјес. стигли су на Цетиње преко Бара 30 руских туриста из Петрограда, који су посјетили изложбу у Риму. Са истијема се налази директор гимназије, г. Георгије Штемберг и шест наставника, док су остали 23 ученици-це гимназије. Синоћ им је кр. Министарство просвјете приредило банкет у Гранд Хотелу, на којему су узели учешћа и неки наставници наше Велике Гимназије, па су у друштву ових посјетили и представу у Зегском Дому.

Данас у 10 часова пред подне, имали су част да буду примљени од Његовог Величанства Краља Господара, којег је у име свију поздравео госп. директор Штемберг, истакнувши том приликом поглавито културне тековине Краља Господара у Црној Гори, за вријеме Његове владавине; затим његово политички ради такт, па славу и јуначку прошлост Црне Горе, као и традиционалну љубав рускога народа наспрам исте. Његово Величанство топло је захвалио г. директору на поздраву и говору, а затим се подуже разговарао са појединим.

Сјутра намјеравају посјетити Липовску пећину, а у сриједу 29. ов. мјес. крећу преко Котора и Млетака маље. Желимо им пријатан боравак међу нама и срећан повратак у братку нам Русију.

Поздрав Словенском новинарском конгресу. Приликом данашњег отварања словенског новинарског конгреса у Биограду, наше уредништво упутило је исто телеграфски поздрав, док се међутим писмено извињило због изостанка да узме учешћа на конгресу.

† **Капетан Вуле Р. Булатовић.** У Колашинским Речинама преселио се 7. ов. мјесеца у вјечност дугогодишњи заслужни капетан Вуле Радојевић Булатовић, у 70. години свога примјерног живота.

Покојни Вуле син је чувеног јунака капетана Радовића Недина Булатовића. Родио се у Ровцима 1840. године. Још од свога дјетињства код њега се осјећала способност, што је доцније и засвједочио својим радом у животу. Познавајући га као хитра и бистра Његово Величанства Краљ Господар узме Вула у Перјанике још у почетку своје срећне владавине 1860. године, кад су се у то доба бирали најспособнији младићи и синови најодличнијих црногорскијех фамилија; коју је службу вршио на задовољство свога Господара. Године 1870. Господар посгави Вула за официра, те је ту дужност вршио до године 1872., не престајући истовремено вршити и перјаничку дужност.

Године 1872. буде Вуле постављен за капетана наших храбрих граничара, Речинаца и Липоваца. Тешко је тада било одржавати везу између Речина и Липова, које је раздвајао турски град Колашин. Али Вулева даровитост и јуначки дух у друштву са другим речинским и липовским правцима знао је све те тешкоће савладати и храбро је прелијетао из једног у други дио своје капетаније, смело се излажући куршумима колашинских злица, не знајући за страх, докле је Колашин припао Црној Гори.

Као племенски капетан Вуле је остао до године 1893., а те године буде наменован за окружног капетана у Колашину, у којој га је служби и бољијест снашла, због које и буде пензионисан године 1895.

У свима његовим дужностима Вуле је био живи примјер, како треба служити Господару и Отаџбини. Његова хитрина у мислима; његова бистрина и оштроумље свакога су дивили. Његове мудре изреке дуго ће се помињати у народу.

За његову ревносну службу био је награђен од Господара IV. степеном Данилова ордена и златном медаљом за ду-

годишње службовање; а за војничке заслуге медаљом од 62. године и медаљом за храброст, као и другим војничким одличјама.

У друштву је Вуле био у потпуном смислу најомиљенија личност, те је од свакога био љубљен и поштован, што се могло видјети и при његовом спроводу, гдје се био слегао велики свијет, да покојнику ода пошљеду пошту.

Кад се од покојникове кренуо велики спровод на гробље, најприје је над покојником држао говор г. Арсо Мишић. За тим су мртвачки сандук узели прво председник обласног суда са судијама, за тим официри, па онда перјаници.

На гробљу је над покојником држао говор писар обласног суда, г. Милета Булатовић, у коме је опширно изнио његову биографију; а при спуштању мртвачког сандука у гроб, с покојником се од стране својих другова опростио врло лијеним говором члан обласног суда, г. Саво Меденица.

Лака му црногорска земља, коју је истински љубио. С.

Пишу нам из Зете:

У четвртак, 16. јуна, свечано је положен камен темељац школском здању у селу Српској, близу познате историјске цркве, коју је освештао Владика Данило. Поред мноштва окупљеног народа из околиних села, било је присутно и много емиграната из Арбаније. Послије свршетка црквеног обреда држали су пригодне говоре о цркви и школи, свештеник А. Драговић и учитељ А. Кликовац. Представници поединих села: ком. Т. Кликовац, барјактар Терзић, официр Ђуришић и Јоко Мараш, заједно са свештеником положили су основни камен, иза чега је настало народно весеље и игре.

Ново школско здање, које ће, како по мјесту, на коме се подиже, тако и по грађену бити једно од најљепших у томе крају, има бити готово до почетка идуче школске године.

Ради знања. 2, 3, 4 и 5 августа о. г. по нов. кал. бавиће се у Котору д-р Н. Фергилио, из Трста, специјалиста за болести уха, носа, и грла, што саопштавамо ради знања онијема, којима би била потребна његова помоћ.

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије. Главном одбору на Цетињу стигли су од Андријевичког Одбора сљедећи прилози:

Капетанија краљска

По перпера: 8 оф. Јоко Брадић, 15 Радош Ђуришић трговац, 5 Милутин Маријановић, 2 оф. Божина Оташевић, 2 Мило Ђурковић, 2 Милован Ђуришић, 2 Мирко Маријановић, 1.60 Радосава Перовић, 1.92 Василије Перовић, 1 Милић Маријановић, 1 Миливоје Оташевић, 1 Милоња Ђурковић, 2 Милисав Маријановић, 2 Милош Маријановић, 2 Радош С. Ђуришић, 1 Миладин Оташевић, 1 Богдан Перовић, 1 Богдан Маријановић, 1 Шћепан Ђуришић, 1 Шујо Станић, 1 Вукајло Ђурковић, 1 Илија Алегић, 1 Савић Перовић, 1 Милета Маријановић, 1 Михаило Маријановић, 0.64 Радоња Ђуришић, 0.80 Милован Брадић, 2 Никола Миловић, 1 Милета Тајић, 1 Милоња Тајић, 1 Милић Тајић, 5 кап. Михаило Лекић, 3 Милутин Лекић, 1 Лека Лекић, 1 Ристо Лекић, 1 Станиша Лекић, 1 Милисав Лекић, 1 Вуксан Лекић, 1 Зарија Лекић, 1 Милош Лекић, 1 Милоња Лекић, 0.60 Богдан Лекић, 0.80 Благоје Лекић, 1 Радуле Лекић, 1 Радосав Мирчић, 1 Гајо Лабовић, 1 Перо Лабовић, 1 Мираш Лекић, 0.90 Мирко Лекић, 0.60 Богдан Лабовић, 2 потпоруч. Периша Лекић.

Ојштина Обло-брука

По перпера: 3.20 оф. Томо Драгојевић, 2.20 Милован Драгојевић, 2.20 Крсто Драгојевић, 2 Вуксан Драгојевић, 2 Милан Драгојевић, 1 Радомир Драгојевић, 2 Лакић Драгојевић, 1.60 Радош Лабовић, 2 Саво Лабовић, 1 Гавро Лабовић, 0.80 Аллекса Лабовић, 1.28 М. Лабовић, 0.80 Вукајло Лабовић, 1.20 Д. Алетић, 0.40 Милисав Лабовић, 1 Вуко Зоњић, 1 Симан Зоњић, 1 Зарија Зоњић, 1 Стеван Зоњић, 1 Радован Зоњић, 1 Зеко Зоњић, 1 Милић Зоњић, 1 Иван Зоњић, 1 Никола Зоњић, 1.60 оф. Радуле Зоњић, 0.80 Новица Зоњић, 1 Никола Гојковић, 2 Ђуро Лабовић, 2 Миладин Драгојевић, 1 Арсо Лабовић, 1 Ново Лабовић.

Ојштина Сјеножетска

По перпера: 5 барј. Иван В. Ивановић, 2 Ново М. Ивановић, 6 Гавро З. Ивановић, 2 Ђуро М. Ивановић, 3 Вуко В. Ивановић, 2 Радован М. Ивановић, 2 Радош М. Ивановић, 2 Илија В. Ивановић, 2 Милија В. Ивановић, 2 Марко Д. Ивановић, 2 Миро М. Ивановић, 2 Мирко Р. Ивановић, 2 Павле С. Ивановић, 1 Милић С. Ивановић, 2 Богдан М. Ивановић, 2 Благоје М. Ивановић, 1 Радомир Н. Ивановић, 1 Вуксан П. Ивановић, 1 Милисав М. Ивановић, 1 Велиша Н. Ивановић, 2 Миливоје Д. Ивановић.

Ојштина Миравинска:

По перпера: 3 Радуле Јојић, 3 Милић Мартиновић, 2 Миро Мартиновић, 1 Милета Мартиновић, 2 Микета Мартиновић,

2 Михаиле Мартиновић, 1 Ђорђе Мартиновић, 1 Вуко Мартиновић, 1 Петар Арсовић, 2 Милош Арсовић, 2 Перо Арсовић, 1 Јован Арсовић, 1 Богдан Арсовић, 1 Којо Рајовић, 1 Никола Рајовић, 1 Саво Рајовић, 1 Тодор Рајовић, 2 Милета Рајовић, 1 Милета Рајовић, 1 Миљан Рајовић, 1 Милоња Нововић; Милан Нововић 80 пара, Владимир Нововић 90 пара; 5 Милисав Милићевић, 1 Милун Рајовић, 2 Велиша Нововић, 2 Богдан Нововић, 1 Лакић Ђекић, 1 Мирко Ђекић, 2 Вучко Вукић, 1 Милоња Рајовић, 1 Милета Нововић.

Ојштина Баре Краљске:

По пери: 3 Обрен Радуновић уч., 2 Радован Станић, 2 Васо Ђуришић, 2 Радош Јојић, 2 Богдан Мартиновић, 1 Стефан Ђуришић, 1 Вуко Ђуришић, 1 Милета Ђуришић, 1 Радош Милићевић, 1 Мирко Милићевић, 1 Иван Милићевић, 1 Радун Јојић, 1 Новак Јојић, 1 Вукајло Јојић, 1 Пуле Јојић, 1 Радован Мартиновић, 1 Гавро Мартиновић, 1 Мираш Мартиновић, 1 Милић Драгојевић, 1 Божина Драгојевић, 1 Вукајло Драгојевић, 1 Тодор Ивановић, 1 Новица Ристов, 1 Митар Новов, 1 Јаков Боровић, 1 Пуниша Дукић, 1 Милош Перутић, 1 Богић Микетић, 1 Ђорђе Рачић, 1 Миливоје Зечевић, 1 Миљан Ивановић, 1 Цела Ивановић, 1 Вукашин Ивановић, 1 Милета Ивановић, 1 Милош Мартиновић, 1 Милоња Мартиновић, 1 Илија Лазаревић, 1 Радоња Лазаревић, 1 Радош Лазаревић, 1 Микета Ђиновић, 1 Милован Ђиновић, 1 Милун Ђиновић, 1 Радуле Ђиновић, 1 Јован Ђиновић, 1 Милоња Лабовић, 1 Милун Лабовић, 1 Радисав Лабовић, 1 Милош Лабовић, 1 Маријан Вукићевић; пара: 60 Ђоко Лабовић, 50 Јевто Ивановић, 50 Јаков Цубовић, 50 Јован Цубовић, 40 Радосав Цубовић; перпера 5 Милоња Мићовић.

Ојштина Доњо-Галијска:

По перпера: 15 Благоје Л. Канкараш, 12 Марко Бјелица, 10 Вучета Вујачић, 5 Душан Канкараш, 5 Обрен Канкараш, 5 Перо Бјелица, 5 Шпиро Мандић, 3 Каро Канкараш, 2 Перо Канкараш, 3 Машан Канкараш, 2 Петар Бјелица, 2 Томо Бјелица, 2 Машан М. Канкараш, 2 Милан Горановић, 3 Милош Пуровић, 3 Крсто Пуровић, 3 Ђуро Пуровић, 4 Глигор Пуровић, 2 Васо Вучуровић, 2 Васиљ Канкараш, 3 Спасоје Алексић, 2 Милета Алексић, 3 Јован Горановић, 2 Благоје Горановић, 1 Јевто Горановић, 2 Сава Горановић, 5 Јевто Бјелица, 2 Драго Канкараш, 2 Лале Канкараш, 3 Јевто Канкараш, 2 Јован Машуновић, 1 Ристо Говедарица, 1 Ђоко Горановић, 2 Новак Вујачић, 5 Греде Канкараш, 5 Лука Канкараш, 6 Никола Канкараш, 3 Ристо Канкараш, 2 Зеко Канкараш, 2 Илија Бјелица, 3 Тринко Бабић, 2 Ђорђе Канкараш, 2 Лазар Канкараш, 2 Тодор Вујачић, 2 Мићко Белица, 1 Јово Бјелица, 2 Гајо Канкараш, 2 Тодор Канкараш, 1 Бећко Бјелица, 2 Лале Мандић, 1 Пуле Ковачевић, 2 Спасоје Црногорац.

Ојштина Горњо-Галијска:

По перпера: 50 ком. Јевто Вишнић, 10 Пуле Вишнић, 10 Петар Вишнић, 4 Мијајло Вишнић, 3 Митар Вишнић, 10 поручник Мићко Вишнић, 3 Драго Томовић, 2 Раде Томовић, 2 Ђоко Томовић, 1 Коста Томовић, 8 Ђожа Перовић, 2 Мијајло Перовић, 2 Илија Перовић, 3 Ђоле Бучалина, 2 Тринко Бучалина, 5 Милутин Ђурановић, 3 Голуб Говедарица, 2 Пуле Милошевић, 3 Петар Јововић, 2 Стеван Јововић, 2 Ристо Милошевић, 5 Ђорђе Вишнић, 1 Спасоје Вишнић, 2 Спасоје Благојевић, 10 Радоња Докнић, 2 Никола Докнић, 1 Сава Докнић, 5 Зеко Докнић, 5 Ђорђе Думнић, 1 Мујо Думнић, 8 Мијајло Докнић, 2 Спасоје Докнић, 1 Благоје Вучуровић, 10 поп Крсто Перовић, 10 кап. Коста Перовић, 5 Никола Перовић, 5 Томо Перовић, 2 Петар Перовић, 2 Симо Перовић, 2 Новица Перовић, 2 Илија Радовић, 2 Пуле Горановић, 1 Видак Јововић, 2 Лука Перовић, 2 Мило Горановић, 3 Бајо Вишнић, 1 Воин Душнић, 1 Стеван Шашорога, 1 Данило Перовић, 1 Симо Душнић, 2 Стеван Вучуровић, 1 Драго Докнић.

Ојштина Раванска:

По перпера: 15 Јован Кртолица, 8 Тоша Ђоровић, 5 Сава Додер, 5 Јевто Гргур, 2 Петко Милетић, 2 Новица Додер, 1 Ђоле Додер, 2 Јован Додер, 3 Јован Пјешчић, 4 Обрен Пјешчић, 2 Раде Милетић, 1 Раде Вукомановић, 1 Јоле Додер, 1 Лука Додер, 4 Јефто Пјешчић, 2 Војин Пјешчић, 3 Стеван М. Пјешчић, 1 Стеван Г. Пјешчић, 7 Божо Додер, 1 Лале Ребић, 1 Лако Слијепчевић, 3 Тривко В. Пјешчић, 8 Милош Додер, 3 Неђељко Сукновић, 1 Стојан Пјешчић, 1 Мирко Пјешчић, 1 Стојан Б. Пјешчић, 1 Сава Р. Пјешчић, 1 Иван Пјешчић, 2 Марко Пјешчић, 1 Анто Пјешчић, 5 Ђоле Пјешчић, 5 Стеван Додер, 2 Ђоле Гргур, 1 Тодор Додер, 1 Петар Додер, 5 Обрен Милинковић, 3 Рако Грковић, 3 Милан Грковић, 1 Шћепан Милинковић, 1 Никола Милинковић, 2 Коста Савић, 2 Игњат Милинковић, 4 Јован С. Ђоровић, 10 Милиша Ђоровић, 3 Саво Никчевић.

Ојштина Чарајска:

По перпера: 20 Мирко Бабић, 10 Ђоко Мазлум, 2 Милован Тепавчевић, 10 Шћепан Горановић, 8 Шпиро Тепавчевић, 8 Андрија Тепавчевић, 3 Сава Л. Горановић, 3 Лале Горановић, 2 Мујо Шаровић, 3 Сава Шаровић, 5 Лука Манојловић, 2 Богдан Манојловић, 4 Јевро Манојловић, 8 Јевто Манојловић, 5 Тодор Манојловић, 5 Јоле Грозданић, 2 Марко Лаловић, 1 Лука Говедарица, 5 Филип Гајић, 5 Максим Гајић, 2 Вуко Гајић, 3 Неноје Тепавчевић, 4 Андрија Горановић, 2 Јован Вучетић, 1 Павле Мазлум, 2 Тривко Милошевић, 3 Тодор Тепавчевић, 2 Петар Горановић, 2 Спасоје Давидовић.

Ојштина Казаначка:

По перпера: 10 Никола Р. Станевић, 10 Јован П. Тепавчевић, 6 Спасоје Ж. Паповић, 5 Лазар Ј. Паповић, 5 Стеван Г. Паповић, 5 Јован В. Паповић, 5 Панто Ј. Сушић, 5 Шпиро З. Шуковић, 5 Андрија Р. Тепавчевић, 4 Филип П. Тепавчевић, 3 Вучић С. Паповић, 3 Лука Р. Радовановић, 3 Јанко К. Перишић, 2 Јован Н. Паповић, 2 Јован Ж. Паповић, 2 Митар Л. Паповић, 2 Живко У. Паповић, 2 Мићко В. Паповић, 2 Беган М. Паповић, 2 Драго Г. Паповић, 2 Гајо Н. Паповић, 2 Сава Ј. Паповић, 2 Лазар Ђ. Миловић, 2 Митар Л. Антуновић, 2 Ђорђе М. Антуновић, 2 Арсеније Сушић, 2 Периша Сушић.

ТЕЛЕГРАМИ

Петроград, 23. јуна. Умрла је Велика Књагиња Александра Јосифовна.

Солун, 24. јуна. Министар војни извијестио је Тургут-Шефкет-пашу, да је отворен нови кредит од 10.000 лира за градњу кућа и накнаду оним Малисорима, који се буду повратили у Турску.

Цариград, 24. јуна. Тургут-Шефкет паша телеграфира, да су усташи прекјуче напали трупе у Трабојину и да је битка трајала четири сата. Усташи су одбијени, али нијесу гоњени, сагласно одлуци турске владе, да док траје рок који је одређен за повратак Малисора, напади се само имају одбијати, без да се усташи гоне.

Биоград, 24. јуна. Краљ је повјерио Милановићу да састави кабинет од старо-радикала.

Биоград, 25. јуна. Нови кабинет састављен је овако: предсједништво и спољне послове Миловановић, финансије Протић, рат генерал Степановић, унутрашње послове Трифковић, просвјету Љуба Јовановић, трговину Капетановић, грађевине Илић, правду Аранђеловић.

Биоград, 26. јуна. Миловановић је отпутовао у Мариенбад, на шесто-недјељно одсуство ради поправке здравља. -- Краљ је примио нову владу и изразио је жељу да ради у споразуму са Скупштином.

Цариград, 26. јуна. Увјеравају да ће порта послати у Арбанију једну велику комисију, састављену од виших официра и званичника, правничких и административних, да проучавају реформе, које би се имале увести.

Цариград, 27. јуна. У општинској болници у Стамболу константован је један случај колере. У Анадолији се колера све више шири.

Берлин, 27. јуна. Француски посланик Камбон посјетио је јучер послје подне секретара у министарству спољних послова Кирдерлена. Према посљедној конференцији двају државника, закључује се да не постоји никакав узрок за узнемирење, већ шта више обје стране искрено желе да се споразумију у евентуалним несугласицама.

Списак странаца приспјелих на Цетиње од 15. до 24. јуна 1911. год.

Гранд Хотел: А. Мони, прив. из Париза; Л. Килман, прив. из Берлина; Карл Сарек с госпођом, прив. из Беча; Н. Бокс с госпођом, прив. из Трста; Н. Вознелик, прив. из Брна; Ђиро Каменаровић, прив.

из Трста; К. Шуманок, Вешички, Шка-
келбург, Васков, Јанисковски, Бомнилки,
д-р Авујик и Лилинов, поморски офи-
цири из Русије; А. Скуртис, секретар
посланства из Атине; Р. Овч, прив. из
Нагунбена; А. Небуде, прив. из Бизена;
А. Лохочлеј, прив. из Беча; Душан Рел-
ковић, прив. из Будимпеште; бароница
Емилија Шеста, прив. из Сарајева; Мела-
ни Вернер, прив. из Сарајева; А. Дешко-
вић, инжињер из Сплета; Алферд Мајер,
тргов. из Трста; А. Голф, тргов. из Тр-
ста; Ф. Мурингер, тргов. из Трста; А.
Палин и И. Палин, тргов. из Мусингена;
А. Сена, офиц. из Сарлониса; Алферд
Сиден, с госпођом, прив. из Берлина; Ј.
Сеређи, архиепископ из Скадра; Л. Бумчи
и Ђ. Фистал, свешт. из Скадра; В. Обо-
рина, с породицом, тргов. из Мостара;
П. од Ухаибек, с госпођом, офиц. из Пил-
стона; д-р Ф. Давенпорт, лекар из Бо-
стона; А. Кислин, с госпођом, прив. из
Плауена; Р. Лебзер, прив. из Хамбурга;
д-р Ј. Шикник, лекар из Хамбурга; Е.
Пикнер, прив. из Тропаве.

Хотел Рајвајн: д-р А. Пупић, лекар
из Цвитау; Атанас И Дуков, прив. из Со-
фије; Константин Нешов, прив. из Софи-
је; Р. Тедер, прив. из Хиршванга (Доња
Аустрија); Фердинанд Велц, проф. из Са-
рајева; Н. Т. Калман, из Дебречина; В.
Кремен, тргов. путник из Беча; А. Тајх-
ман и С. Понтировски из Петрограда; Р.
Мусколини, с госпођом, прив. из Беча;
Михајло Милановић, књижев. из Сарајева;
В. Кикинис и Каролина Стрижек из Буд-
вајса; Ј. Адолф Мурије, прив. из Париза;
Ј. Кобау, тргов. путник из Трста; Полан-
ски, турист из Риге; Р. Цента, прив. из
Дубровника.

СТЈЕЧАЈ

Краљевском Министарству Просвјете и
Цркв. Послова потребно је за идућу шк.
годину осам нових наставника и то:

За Велику Државну Гимназију на Цетињу:

два наставника за српски језик с књи-
жевношћу као главним предметом и класи-
чном филологијом као споредним;
два наставника за класичну филоло-
гију као главним предметом и модерним
језицима као споредним; и
један наставник за физику с матема-
тиком.

За Нижу Државну Гимназију у Подгорици

потребна су двојица наставника и то:
један за природне науке, а други за језике.

За Богословско-Учитељску Школу

потребан је само један наставник за бого-
словске предмете.

Пријаве кандидата примаће се до 10.
августа, када ће се извршити избор између
свих пријављених.

Првенство ће имати они, који поднесу
уредне квалификације о својој школској
спреми и који су већ служили као настави-
ници у средњим школама.

Сваки је кандидат дужан назначити у
пријави услове под којима жели ступити
у државну службу Краљевине Црне Горе.

П. Бр. 1506. Из канцеларије Министар-
ства Просвјете и Црквених Послова,
31. маја 1911. год., Цетиње.

ПОЗИВ

Позива се Мињо Матијев Чепић из
Горње Мораче, који је назад (7½) седам
и по година отишао у Америку не јављу-
јући се својој супрузи Стеванији за
сво означено вријеме, — да у року од
(3) мјесеца, рачунајући од првог овог
позива у „Гл. Црногорца“, предстане овд.
Консistorији, ради узимања у поступак
бракоразводне парнице, коју је подигла
његова супруга Стеванија услед толиког
одсуствања.

Не пријавили се речени Мињо у горе
означеном времену, то ће се и у његовом
одсуству парница узети у поступак, а
ради реда поставиће му се бранитељ,
који ће га у овом спору заступати, на
крају чега ће се и у његовом одсуству
коначно решење донијети.

Број 1077—ex—1911—339—12. Из кан-
целарије Консistorије Никшићске, 22.
јуна 1911. год. Никшић. 1,3

ПОЗИВ

Позива се Баћо Петров Јовановић из
Роваца, који је назад четири (4) године
одбјегао у Турску, да у року од два (2)
мјесеца, рачунајући од првог овог позива
у „Гл. Црногорца“, предстане овд. Кон-
сistorији, ради брачног спора са супру-
гом му Петрушом.

Не пријавили се речени Баћо у горе
наведеном времену, то ће се и у његовом
одсуству парница узети у поступак, а
ради реда поставиће му се бранитељ,
који ће га заступати у овоме, на крају
чега ће се коначно решење донијети.

Број 1076—ex—1911—902—29. Из кан-
целарије Консistorије Никшићске, 22.
јуна 1911. године, Никшић. 1,3

ОБЈАВА

У извршењу ријешења Народне Скуп-
штине од 18. децембра 1909. године,
Министарство Финансија и Грађевина про-
даваће за рачун Хипотекарне Банке, пу-
тем јавне лицитације, на дан 28. јуна
ове год., ниже именована државна непо-
кретна имања:

I.) Земља и маслине у Барском пољу, а у реону Нове Вароши:

1) ¼, 1/8 и 1/16 од косе у звано мјесто
„Горђен“, која граничи: с једне стране
Рудо Паовић, с друге Андрија Паладин,
с треће колски пут и с четврте Мило
Вуксановић — сви земљом. Овај је ко-
мад земље процијенен од стране судских
заклетих процјенивача перп. 148-75 пара;
2) 1 коса у звано мјесто „Тигларице“,
граничи: с једне и с друге стране Божо
Милов Шкопеља, с треће Анто Милов
Симонов и с четврте кап. Иво Ђокић —
сви земљом. Процијенено перп. 340—;

3) ¼ од косе у звано мјесто „Локве“
(Бријест), граничи: са свих страна лок-
вама. Процијенено перп. 170—;

4) ¼ од косе у звано мјесто „Стара
Тигларица“, граничи: с једне и с друге
стране Нико и Божо Шкопеља, с треће
Анто Мила Симонова — сви земљом, а с
четврте морска пржина. Процијенено пер-
пера 120—;

5) 1 коса и ¼ у звано мјесто „Нова
Тигларица“, граничи: с три стране Иво
Јовов Новаковић, а с четврте стране кап.
Иво Ђокић — оба земљом. Процијенено
перп. 510—;

6) 94 коријена маслина од којих су 4
коријена младике (засађенице), налазеће
се у звано мјесто „Глатки Пут“, граничи:
с једне стране Анто Шкутић, с друге
Марко Гураш — оба маслинама, с треће
пут, а с четврте стране поток. Процијен-
ено перп. 1800—;

7) 31 коријен маслина, налазећи се у
звано мјесто „Под-Курилом“, граниче: с
једне стране Ђоко Дутина, с друге Суло
Муста Бећова, с треће вакуф Омер-ба-
шића — сви маслинама, а с четврте стране
пут. Процијенено 450—;

8) 10 коријена маслина, налазећи се у
звано мјесто „Мусто Лакомица, а с че-
врте Перо Башић — оба маслинама.
Процијенено перп. 160—.

II.) Земља и маслине у капетанији барској:

9) ¼ од рала земље, једна зидина од
куће и 11 коријена маслина, налазеће се
у Томбу, као бивша својина Зефе Антова
Палангића. У истој земљи налазе 3 ко-
ријена смокава, 1 крушка и 2 коријена
мурава. Земља има право патапања во-
дом, као и остали поредници. Имовина
граничи: с једне и друге стране Анто
Палангић кућом и маслинама, с треће Ја-
куш Колин Чобреновић земљом и с че-
врте стране Глиго Марђокић земљом и
маслинама, Ђилица Шабова кућом и ма-
слинама и Анто Палангић земљом. Про-
цијенено перп. 1100—;

10) 1 рало и 1/16 земље, налазеће се у
звано мјесто „Глере“ — Поље Барско, а
као бивша својина такођер поменутог
Палангића; граничи: с једне стране пут,
с друге „Стара-ријека“, с треће Анто Па-
лангић и с четврте стране Јоко Стојанов
Петровић — оба земљом. Процијенено
перп. 160—;

11) 84 коријена маслина, налазеће се у
звано мјесто „Тршањ“, граниче: с једне
стране Емро Дивановић, с друге Марко
Ђукановић, с треће Никлан и с четврте
стране Иво Савов Ђурашевић — сви ма-
слинама. Процијенено перп. 1000—;

12) 10 коријена маслина, налазеће се у
звано мјесто „Гвозден-бријег“, граниче:
с једне стране Перо Башић, с друге Му-
сто Лакомица, а с треће и четврте стра-
не Томо В. Загарчанин — сви маслинама.
Процијенено перп. 120—;

13) 65 коријена маслина, налазеће се у
звано мјесто „Гвозден-бријег“, граниче:
с двије стране Мусто Лакомица, с треће
браћа Хајрадинагић — оба маслинама,
а с четврте стране пут, као и Томо За-
гарчанин маслинама. Процијенено пер-
пера 900—;

14) 84 коријена маслина, налазеће се у
звано мјесто „Тршањ“, граниче: с једне
стране државне маслине наведене под тачк.
11., а с друге Зефа Живановић и Иво М.
Иличковић, с треће Марко Ђукановић —
сви маслинама и с четврте стране пут.
Процијенено перп. 840—;

15) 32 коријена маслина и 4 дуба, нала-
зеће се у звано мјесто „Под Маровиће“,
граниче: с једне стране поток, с друге
Мило Филипов Маровић маслинама, с
треће пут и с четврте стране маслина-
ма жене Сава Шоћа. Процијенено пер-
пера 200—;

16) 1 коријен маслина, налазећи се у
звано мјесто „Бјелише“, на земљи Ра-
фила Витића и који граничи са свих
страна. Процијенено перп. 10—;

17) 2 коријена маслина, налазеће се у
звано мјесто „Бјелише“, на земљи Мила
Ђурова Витића и који граничи са свих
страна. Процијенено перп. 40—;

18) 20 коријена маслина, налазеће се у
звано мјесто „под Улице“, граничи: с

једне стране пут, с друге Реџеп Шехо-
вић маслинама, с треће Зеко Матезић
маслинама и с четврте стране Марко Ме-
довић и Перо Маровић — оба земљом
и маслинама. Процијенено перп. 300—; и

19) 3 коријена маслина, налазеће се у
звано мјесто „Трунче“, на земљи Анђуше
Паовића и која граничи са свих страна.
Процијенено перп. 30—.

Лицитација ће се тога дана одржати
од 9—12 прије и од 3—6 сати пошле
подне у Управи Барске Царинарнице.

Лицитанти су дужни тога дана на име
кауције положити 10% у готовом новцу
од процијенене вриједности односног
имања, или 20% у непокретности (разу-
мије се надлежним судом мора бити
потврђено увјерење), а без кауције лици-
тирање неће се никоме дозволити. По-
ложена кауција повратиће се по обдржа-
њу лицитације свим лицитантима осим
понудиоцу највише цијене, коме ће се
задржати све доње, док Министарство
Финансија донесе своје ријешење, којим
лицитацију одобрава, односно док купац
положи прву отплату излицитиране цијене.

К броју 5645. Из канцеларије Мини-
старства Финансија и Грађевина — Управе
Државних Добара, — 9. јуна 1911. год.,
Цетиње. 3,3

СТЈЕЧАЈ

Кр. Министарству Финансија и Грађе-
вина, Одјељењу за Грађевине и Саобра-
ћај потребан је један инжињер за пу-
тове и мостове.

Рефлектанти треба да имају поред
стручне спреме и подужу праксу и да
познају српски језик.

Ко би желио заузети ово мјесто, нека
у што краћем времену поднесе овоме
Министарству понуду заједно са својим
условима а уз то и свједоцбе о теориј-
ској и практичној спреми.

Број 244. Из канцеларије Министарства
Финансија и Грађевина, Одјељења за Гра-
ђевине и Саобраћај, 4. фебруара 1911. г.
Цетиње.

ОГЛАС

Шпиро Стевов Деља, из Цетиња (До-
њег Краја), прије шест (6) година пошао
је у Америку. Потоњи пут се је јавио
својој фамилији назад 3 године из „Гло-
бе Аризона“, — али како се од тога доба
до данас није јављао нити пак фамилија
што о њему сазнала, — то се моли свако
ко би што знао о поменутом, да изволе
што прије извјестити ово Краљ. Мини-
старство. —

Број 2100. Из канцеларије Кр. Мини-
старства Иностраних Дјела, 24. маја 1911.,
Цетиње. 3,3

Службени огласи

ОГЛАС

У звршењу наредбе Краљ. Обласнога
Суда у Никшићу, од 9. ов. мјесеца Број
2847.—IV—1911—737., износи се на јавну
продају доље описата непокретност Но-
вице Н. Копривице из Бањана, за наплату
дуга Прве Никшићске Шгедионице; —
процијенена перпера 1350.

Продаја ће се извршити у канцеларији
потписаног Суда.

За продају се одређују три рока, и то:
15. јуна, 1. јула и 1. августа ове године,
у три сата послје подне.

На првоме року непокретност се неће
уступити испод процијенене вриједности,
на другоме хоће, али не испод 2/3 про-
цијенене вриједности, а на трећему року
уступиће се понудиоцу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство
од 10% процијенене вриједности.

Позивају се сви они који на непокрет-
ност полажу какво реално право, као и
сви они, који имају право прече купње,
да се пријаве овоме Суду прије почетка
прве продаје.

Опис непокретности:

а) Једна омеђина за кућу дуга 12 а
широка 6 метара, врата 1 и прозора 2;
јанија прибављена за исту греда: 20 и
кључева 60.

б) 2 косе ливаде, 4 листобера горе у
једном комаду — звано „Родона Љут“. —
Граничи се: од истока и сјевера с имо-
вином Лака Т. Копривице, од запада с
имовином Јоша Б. Копривице, а од југа
с имовином Митра Б. и Јована С. Ко-
привица.

в) 3 листобера горе — звано Јеловица.
— Граничи се: од истока с имовином То-
ше Р. Копривице, од запада с имовином
Риста Г. Копривице, од сјевера с имо-
вином Обрена и Илије Н. Копривице, и
од југа с имовином Николе М. Коприв-
нице.

Број 324—1911—223.

У Велимје, 19. јуна 1911. год.

Капетански Суд
врш. дуж. капетана,
Р. 266, бр. 560 1,1 пор. М. Баковић.

ОГЛАС

На основу молбе ближњике, својте од
1. јуна т. г., износи се на јавну продају
доље описата непокретност пок. Марка
Савина Даковића из Грахова, за измир
дуга, те је пок. Марко остао дужан. Не-
покретност је процијенена перпера 2000.

Продаја ће се извршити у канцеларији
потписаног суда 18. јула, 18. августа и
18. децембра 1911. год. у три сахата по-
слије подне. На првом року непокретност
се неће уступити испод процијенене ври-
једности, на другом хоће, али не испод
2/3 вриједности, а на трећем уступиће се
понудиоцу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство
10% од процијенене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокрет-
ност имају какво реално право, као и
они, који имају право прече купње, да
се овом суду пријаве прије прве продаје.

Опис непокретности:

2 рала орачице, 2/3 косанице, 10 ли-
стосјека и на истој 1 кућица и 1 појата
у „Маочиће“. Граничи: од истока Мила-
на Милошева, Ђока Мијова Даковића;
Илије Драга Антова Вујачића; Милана М.
Даковића; сјевера истог Милана, запада
Васка Савина, Ђока Мијова Даковића.

Број 393—288—1911.

Грахово, 18. јуна 1911.

Краљ. Капетански Суд,

Р. 185, бр. 556, 1,1. Кап. П. Ковачевић.

ОГЛАС

Износи се на јавни инканат имовина
Вида А. Лопичића из Друшића, која је
процијенена перпера 670.

За продају одређују се три рока: први
рок 12. јула, други 12. августа и трећи
12. новембра 1911. год.

На првом року непокретност неће се
уступити испод процијенене вриједности,
а на другом хоће, али не ниже испод
двејетрећине процијенене вриједности,
а на трећем року уступиће се понудиоцу
највеће цијене.

Лицитанти дужни су положити јемство
10% од процијенене вриједности.

Позивају се сви они, који на непо-
кретност имају какво реално право, као
и они који имају право прече купње, да
се потписаном суду пријаве прије прве
продаје.

Опис непокретности:

1) ¼ један, четвртина земље у звано
Рупа, са једним малим осредком. Грани-
чи: од истока и југа Митар Ф. Лопичић,
од сјевера и запада Андрија Гошов.

2) ¼ земље, звано Зло-гора, са при-
падајућом гором. Граничи са свих стра-
на Андрија Гошов.

3) Један комад горе, у звано Долине
под кућом Андрије Гошова. Граничи: од
истока Ђуран П. Јанковић, од сјевера
Андрија Гошов, од југа и запада Миха-
ило Ф. Лопичић.

4) 1/8 земље у звано Рајовина у поље
цеклинско, којој је шефија Андрија Гашов
са свих страна.

5) од куће селачке и појате, које су
у Друшиће — тиглом покривене — осми
дио, и дванајести дио од кућишта, које
је на Базагур.

Број 174. ex 1911.

На Ријеци, 12. јуна 1911.

Кап. Суд Д.-Цеклински,

гл. кмет Перо Ј. Дајковић.

писар, Ј. Газивоца. Р. 235, бр. 555, 1,1

ОБЈАВА

На основу наредбе Краљ. Обласног
Суда у Подгорици од 3. децембра прошле
године, број 5251—VI—1909—226.

Износи се на јавну продају доље опи-
сана непокретност Аса Стојанова Перо-
вића из Глизице, за исплату трошкова
због задате рачне Пуниши Маројевићу из
Жупе; — процијенена пер. 1965.

— Продаја ће се извршити у канцела-
рији потписаног Суда. За продају су од-
ређена три рока и то: 19. јула, 19. августа
и 19. децембра ове године, у 3 сахата
послије подне. —

— На првом року непокретност се не-
ће уступити испод процијенене вријед-
ности, на другом хоће, али не испод 2/3
процијенене вриједности, а на трећем
року уступиће се понудиоцу највише ци-
јене.

Лицитанти су дужни поднијети јемство
10% процијенене вриједности. —

Позивају се сви они, који на непокрет-
ност имају какво реално право, као и
сви они, који имају право прече купње,
да се пријаве овом суду прије почетка
прве продаје.

Опис непокретности:

1. „Поткрај“ 3¼ и 26 □ метара ливаде
прве врсте у једном комаду. Граничи:
од истока сеонки пут, од запада Мило-
вана и Николе Перовића, сјевера комуног,
земљом Милована и Радована Перовића,
од југа Стева Вукова и Радоја Лудова.

II. „Веља Њива“ у два комада, први
комад 1¼ 57 □ метара орачице, граничи

од: сјевера Муса Стевов и Живаљ Лукин, југа Мусе и Стева Перовића, од истока Николе Перовића, запада Стева Перовића; други комад $1\frac{1}{8} \times \frac{1}{16}$ рала ливаде, граници: од сјевера пут, истока Живаља Лукина, југа и запада Мусе Перовића. —

Број 389 ех 1911—288—1910.

У Доњем Селу, 19. јуна 1911. год.

Капетански Суд,

Р. 252, бр. 562, 1,1

Кап. Н. Драговић.

ОГЛАС

У извршењу пресуде Кр. Обл. Суда у Никшићу, од 10. маја 1911. год., број 2229—IV—1911—438.

Износи се на јавну продају доље описана непокретност Божа Пунишина Јовановића, из Страшвине, за измир дуга Илије Раонића из Никшића, која је процијењена перп. 400.—

За продају одређују се три рока: 28. јуна, 28. јула и 28. новембра ове године од 8 сати изјутра до 5 сати послје подне. У канцеларији потписатог суда извршиће се продаја.

На првом року поменута непокретност неће се уступити испод процијењене вриједности, — на другом хоће и ниже, али неће испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене. —

Лицитанти дужни су положити јемство 10% према процјени непокретности. —

Позивају се сви они, који имају право прече купње, — као и они, који имају на непокретност какво реално право, да се пријаве суду прије почетка ове продаје. —

Опис непокретности:

У једном комаду 8 рала земље у општину Страшевску, зв. мј. Кличево; граници: од истока земља Радована Мијушковића, од запада Јола Бацковића, од сјевера Божа Јовановића, од југа колски пут. —

Број 288—214—1911.

Никшић, 15. јуна 1911. год.

Кап. Суд Требјешки,

Р. 190, бр. 547, 1,1

кап. В. Терзић.

ОГЛАС

У извршењу пресуде Краљев. Великог Суда, од 9. октобра 1911. год., број 1960—IV—1909—589. —

Износи се на јавну продају доље описана непокретност Пера Ј. Косића из Рубежа, — за измир дуга Митра Никовића из Никшића, која је процијењена 1800 перп., — за продају одређују три рока: 30. јуна, 30. јула и 30. новембра ове године у 8 сати изјутра до 5 сати послје подне, у канцеларији потписатог суда извршиће се продаја, — на првом року поменута непокретност неће се уступити испод процијењене вриједности, на другом хоће и ниже, али неће испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене. —

Лицитанти дужни су положити јемство 10% према процјени непокретности. —

Позивају се сви они, који имају право прече купње, као и они, који имају на непокретност какво реално право, да се пријаве суду прије почетка прве продаје. —

Опис непокретности:

У једном комаду 2 косе ливаде у Баре Бодошке, зв. мј. „Вртац“; граници: од истока земља манастирска, од запада Новака Живковића, од сјевера Јеврема Неимаревића, од југа Кињаша Вукчевића. —

Други комад оране земље 4 рала оранице; граници: од истока земља Новака Живковића и Ђорђија Николића, од запада Ђура Косића, од сјевера Ристо Бошковић, од југа Крсто Баровић.

Број 6363—1911—578—1909.

Никшић, 15. јуна 1911. године.

Кап. Суд Требјешки,

Р. 215, бр. 547, 1,1

кап. В. Терзић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Јеврема Вучелића из Међа, извршиће се 1. новембра ове 1911. године, у 2 сата послје подне. —

Виђи оглас потписатог Суда у броју 21. „Глас Црногорца“ од 1. маја ове године, — број 1230—415—1910.

К Броју 1230—415—1910.

У Ђулићима, 1. јуна 1911.

Капетански Суд,

Р. 54, бр. 563, 1,1

Кап. М. Драговић.

Трговачки огласи

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Закона објављујемо, да држимо манифатурску радњу под фирмом:

Колашин, јуна 1911. год.

Анза бег Аверић и Мурат Буразеровић
Р. 24, бр. 546, 1,1

Приватни огласи

CANADIAN PACIFIC RAILWAY COMPANY

Најближа пруга из Антверпена и Ливерпола за St. John, Quebec, Montreal (Канаду.)

За предлаживања, разне обавјести и упуте, обратити се на овлаштеног заступника —

Р. CHRISTOFIDIS

Trst — Hôtel de la Ville.

Р. 34, број 524, 2,7

Премјештен на Цетиње. Зубољкарски кабинет дипломираног зубног љекара, који лијечи, пломбира, мијења зубе на све начине. Дуга пракса на страни и овђе најбоља је гаранција за солидан рад. Поштовано грађанство сјетиће се мог првашњег рада на Цетињу. Стан у кући ком. Рада Меденице.

С поштовањем

Р. 48 бр. 545 2,3

Ј. Калуђеровић.

Под офит издавам кућу на Цетињу од 1. јула ове године. За услове обратити се потписаном у Подгорици.

Р. 21, бр. 518, 2,2

Никола Рацковић.

ОГЛАС

Пошто се удјели III. кола до краја ове године потпуно уплаћају, то према чл. 60. ставу другом, Штедионичних Правила, може сваки удионичар добити новац натраг по свршетку 1912. год., ако откаже своје удјеле најдаље до 1. октобра тек. године.

Ко тако откаже удјеле, новац ће му према истом члану остати још цијелу 1912. год. као на улог.

Р. 60, бр. 552, 1,5 Управа Штедионице.

Књигу мога издања

„Црногорске Јуначке Пјесме“

— којој би суђено претријети *све могуће критике ња ојет остати у животу*, — ко ми није платио овим га позивам да то неодложно учини.

капетан Драговић — Цетиње.

Р. 32, број 561, 1,3

НА ЗНАЊЕ свијема путницима и мојијема муштеријама, да ћу се премјестити на 1-ви јула тек. год., у моју нову и модерно уређену кућу са истом досадањом кафанском и хотелијерском радњом у улици Баја Пивљанина према Зетском Дому. Виђи фирму Кафана и Хотел „Цетиње“.

Молим поштовану публику за што већу посјету.

Цетиње, 17. јуна 1911. год.

С поштовањем:

Р. 59, бр. 542, 2,4

Митар Пајовић.

ЛИЦИТАЦИЈА

Општинари Лужани и Дубравчани у Дробњаку, на дан 29. јуна ове године, држаће јавну лицитацију за градњу моста на ријечи Комарници. Позивају се сви они, који би жељели рад истога предузети, да се реченога дана пријаве одбору на Дужима.

Онај који рад предузме, треба да положи унапријед кауцију 10% у готову или у непокретности довољну гаранцију судом потврђену.

На означени дан лицитација ће се отпочети у 8 сати прије, а закључити у 4 сата послје подне. У Дужима, 8. јуна 1911. год.

Р. 87, бр. 537 2,2

Одбор за градњу моста.

Продајем кућу Катунска улица број 86. у близини Владиног Дома, Француског посланства и Балшића Пазара. Пријаве усмене и писмене Марку Томашевићу, Државна Штампарија Цетиње. Р. 24, бр. 549, 2,3

НА ЗНАЊЕ ПУТНИЦИМА. На 20. овога мјесеца почињем са омнибусом превоз путника из Подгорице за Колашин и обратно.

Из Подгорице за Колашин креће сваке неђеље и четвртка тачно у 6 сати изјутра.

Из Колашина за Подгорицу свакога уторника и петка у 7 сати изјутра.

Цијена од особе са 5 кила пртљага од Подгорице до Колашина 10 перпера, а од Колашина до Подгорице 8 перпера.

Билети се могу добити у Подгорици код гос. Луке Велимировића, а у Колашину код гос. Мила Весковића.

Омнибус стиже из Подгорице за Колашин за један дан, а тако и обратно.

Омнибус прима путнике осим Подгорице и Колашина, Бијоче, Целев-бријег, Лијева-ријека, Јабунка и Матешево.

Молим г. г. путнике за што вишу посјету. Услуга ће бити тачна.

Погорица.

С поштовањем:

Р. 129, бр. 548, 1,4

Филип Савов Пејовић.

У недјељу 26. ов. мј., у 9 сати прије подне у Баичкој цркви, држаћу двогодишњи помен мојему никад непрежаљеноме оцу

† ПОПУ МАРКУ МАРТИНОВИЋУ

члану Цетињске Консисторије

о чему овим извјештавам покојникове сроднике, пријатеље и познанике.

Бајице, 22. јуна 1911.

Р. 45, бр. 557, 1,1

поп Симо Мартиновић.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти наше никад непрежаљене супруге, односно мајке

† ЦВИЈЕТЕ

која се у 42. години живота послје петомјесечног тешког боловања пресели у вјечност 30. маја; не можемо пропустити да не захвалимо племеницима Пољанима са свијем племенским чиновништвом, који посјеђиваше болесну покојницу, а по смрти је у великом броју до вјечне куће испратише.

Хвала нашим сродницима и пријатељима из: Колашина, Андријевице, Цетиња, Никшића, Шавника, Боана и Београда на искреним писменим и телеграфским саучешћима.

Једном ријечи хвала свима, који нам било лично, телеграфски или писмено изјавише своја саучешћа и тијем ублажише нашу тугу.

Поља, 10. јуна 1911.

Ожалошћени: муж официр Симо Терић; синови: Милан и Гојко и шћер Милева.

Р. 107, број 551, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

приликом смрти наше незаборављене добре мајке односно свекрве и бабе

† ЈАНЕ Војводе РИСТА БОШКОВИЋА

рођене ПЕТРОВИЋ — ЊЕГУШ,

која се послје осмомјесечног боловања 9. јуна текуће године у 90. години своје свјеже и снажне умне старости у вјечност пресели. —

Сматрамо за свету дужност изјавити и овим путем нашу најдубљу благодарност Њ. Њ. В. В. Кињазу Мирку и Кињагињи Наталији, који нарочито учешћа узеше у нашој голомој тузи, те спровод покојнице увеличаше и до вјечне куће испратише уз мноштво народа и милу покојницу Њег. Височ. Кињаз Мирко у вјечну кућу спусти, пред храмом св. Николе Чудотворца, задужбини Његовог Величанства Краља Николе.

Још један пут изјављујемо нашу оданост и вјечну благодарност Њ. В. Кињагињи Наталији, која је у таквој осјетљивој дирљивошћу дубоко дирнула цијелу масу народа и наш бол ублажила — вјечна јој хвала. —

Нека је хвала ђенерал-ађутанту Њ. В. Краља Господара г. бриг. Митру Мартиновићу и ађутанту Њ. В. Кињазу Мирка г. ком. Мргуду Јовићевићу, који у пратњи са Кињазом Мирком дођоше и покојницу у вјечну кућу спустише.

Хвала г. д-р Станку Матановићу који узео лично учешће.

Дубоку захвалност одајемо г. Анђи Ф. Петровића, која је чешће пута као болесницу посјећавала и личног учешћа у нашој тузи са госпођом д-р Кујачића узела.

Наша захвалност г. г. д-р Кујачићу и Шужњевићу, који труда не жалише, да покојницу из чељусти смрти отргну.

Наша захвалност проту Милутину Бошковићу, свештенику Јовану Велашевићу, који по обредима свете цркве опијело свршише.

Нека је вјечна хвала на телеграфском саучешћу Њ. Високопреосвештенству Митрополиту Митрофану и Њ. Преосвештенству Епископу Кирилу Митровићу.

Наша захвалност на телеграфским саучешћима: г. г. министру Марку Ђукановићу, вој. Боју Петровићу, вој. Шаку Петровићу, вој. Ђуру Петровићу, вој. Марку Мартиновићу и кап. Богду Мартиновићу.

Наша захвалност на телеграфским саучешћима: директору подгоручке гимназије г. Буквићу и професорима г. г. Лековићу, Драговићу, Бркићу, Шушњару, Галогожи, Врбици и Ковачевићу.

Наша захвалност — мом другу народном посланику проту Душану Петровићу и његовој госпођи на дирљивом саучешћу. Из свега срца захваљамо попу Јоку Лековићу — свештенику подгоричком.

На телеграфским саучешћима наша захвалност Иву и Марици Радоњић, Стеву Вукотићу, Ђуру Б. Мартиновићу, Лазару Чобелићу, Петриши Бошковићу, Тому Павићевићу и Дуљу Аверићу.

Наша захвалност госпођама Милицы Радловић и Јелени Бошковић на телеграфским саучешћима.

Наша захвалност на телеграфским саучешћима: бригадиру Бошковићу, поручнику Бошковићу и трговцу Илији Бошковићу.

Наше дубоко признање г. командиру Милошу Радловићу, предсједнику вароши Д.-града г. Току Ђуровићу, заступ. шефа бриг. штаба капетану Ђурановићу, учитељима Јовану Пешићу и Михаилу Мартиновићу, управнику поште Симу Секулићу, чиновницима Банке и свему грађанству вароши Данилова-града мушког и женског пола, који у великој маси дођоше и сироводу покојнице присуствоваше. Нека је хвала ком. Петру Пајовићу, оф. Сави Лалевићу. — Општини Бочићевицкој и свима присутнима из Бјелопавлића.

Наша захвалност општини Орјелучкој без разлике мушког и женског пола, који на глас смрти покојнице дохиташе и сву ноћ предворише и до вјечне куће испратише.

Још једном хвала — вјечита хвала свима, који ма којим путем учешћа у нашој жалости узеше.

Орја Лука, 14. јуна 1911.

О жалошћени:

Син: Саво В. Бошковић; снаха: Фемпија; кћери: Видосава и Мила; унуци: Вуко, Михаило, Владимир, Машан и Жарко; унука: Даница.

П. п. број 559, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Са тужним срцем јављамо свијема сродницима, кумовима, пријатељима и познаницима, да се наш никада непрежаљени брат односно стриц

† Архимандрит МИХАИЛО ДОЖИЋ — МЕДЕНИЦА

настојатељ Морачкога манастира

послије дугог и тешкога боловања преселио у вјечност 9. овога мјесеца у 63. години свога живота, а 46. години службовања цркви и домовини, и да је 10. истога мјесеца уз: чинодјејствовање многопоштованог свештенства Морачко-Ровачке области, седам сходних посмртних говора и уз велико присуство братскога нам народа и угледних народних представника свијех редова из племена: Доњо-Морачкога, Ровачкога, Горњо-Морачкога, грађанства вароши Колашина, племена Колашинског, Липовског, Пољског, Васојевићског и Ускочкога, а такође и уз најтоплија многобројна телеграфска и писмена саучешћа из цијеле Црне Горе као и са стране, сахрањен код олтару Светоуспенске цркве Морачкога манастира.

С тога поново и овијем путем најсрдачније доживотно благодаримо свијема и свакоме понаособ, који нам ма којијем начином изјавише своја саучешћа у тешкоме болу за нашијем никада непрежаљенијем покојником.

Морача, 20. јунија 1911. године.

Тужни брат

барјактар Марко Дожић — Меденица са браством.

П. п. број 567, 1,1